

Volumul 8

Ilustrații: Lisa Brenner
Traducere din limba germană:
Ioana-Elisabeta Ursu

Titlul ediției originale din limba germană:
Luna Wunderwald, Ein Igel im Tiefschlaf
© 2021 Ravensburger Verlag GmbH,
Ravensburg, Germany

© 2024, Didactica Publishing House, România
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă
sau stocată fără acordul editurii.

Editor: Florentina Ion
Redactor: Dorina Lipan
Corector: Gabriela Ilincioiu
DTP: Cristina Dumitrescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LUHN, USCH

Luna și pădurea magică / Usch Luhn. - București : Didactica Publishing House, 2022-
vol.

ISBN 978-606-048-556-8

Vol. 8 : Un arici căzut într-un somn adânc / il.: Lisa Brenner ; trad. din lb. germană: Ioana-Elisabeta Ursu. - 2024. - ISBN 978-606-048-832-3

I. Brenner, Lisa (il.)

II. Ursu, Ioana-Elisabeta (trad.)

821.112.2

DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, sector 4, București
Informații și comenzi: tel.: 021 410.88.18; 021 410.88.14
e-mail: office@edituradph.ro
www.edituradph.ro

Cuprins

1. George Silva, bucătar-șef	7
2. Vulpoiul artist	23
3. Neînțelegeri cu doamna Frunză	48
4. Îngrijorare în Pădurea de Vară	61
5. Mieunat de pisică și furie de porc-mistreț	78
6. Un arici evadează	88
7. Concert privat pentru Relu	103
8. Un intrus nocturn	112
9. Fluturi în stomac și un supărăcios	131
10. Petrecere în pădure cu un final furtunos	142
11. Prin Râpa Șerpilor	167
12. Cel mai teribil ghinion	187

13. Cine este hoțul cel malefic?	197
14. Micul salvator cu picioare agile	218
15. Vraja secretă a bufniței	235
16. O formulă magică pentru uitare	256
17. Bucurie, prietenie, aluat de clătite	266

1.

George Silva, bucătar-șef

Luna sări din pat, trezită de un lătrat puternic. O auzi pe mama ei plângându-se de zgomotul de afară, apoi fereastra bucătăriei se închise trântit. Era ceva tensiune în casa familiei Silva? Posibil. Dar asta nu se întâmpla prea des. Somnoroasă, Luna se duse la marginea patului și își frecă ochii oboșiți. Aseară lucrase până târziu la cadoul pentru ziua de naștere a Melaniei, care își dorea să devină naturalistă. De aceea, pentru cea mai bună prietenă a ei, Luna a strâns o mulțime de

frunze și flori colorate, le-a uscat și apoi a făcut un tablou cu ele.

În tablou, Luna se pictase pe ea și pe Melania cu acuarele, la locul lor preferat din pădure: cascada. Și tot cu acuarele pictase luciul de un verde-albăstrui al apei. Plantele uscate pe care le lipise în jurul desenului făceau ca imaginea să pară foarte reală, aproape ca o pădure adevărată. La picioarele Melaniei, stătea tânărul vulpoi Hector. În tablou, Luna îi cânta Melaniei un cântec pentru aniversarea ei, la flautul fermecat.

De fiecare dată când cânta la flaut, cu sunetele lui minunate, Luna chema la ea animalele pădurii, ca să vorbească cu ele. Melania era singura care știa acest secret al Lunei și îl păstra cu sfințenie, pentru că ea iubea pădurea și natura la fel de mult ca Luna.

Inițial, Melania fusese invidioasă că Luna era cea aleasă pentru a vorbi cu animalele. Dar, între timp, începuse să-i facă plăcere să o ajute pe Luna să-i transmită domnului Silva îngrijorările și dorințele animalelor pădurii, fără ca acesta să afle de unde le cunoaște fiica sa atât de precis. Lunei i se părea destul de amuzant că prin sat se zvonea că pădurarul putea vorbi cu animalele, și de aceea lucrurile mergeau bine în pădurea aflată în grija lui. Sofia Silva nu se simțea prea bine în această dimineață. Când Luna intrase în bucătărie, mama ei alerga nervoasă de colo-colo, cu căștile pe urechi. Se tot uita în caietul cu notițe și cânta ca pentru ea.

Acesta nu era un semn tocmai bun, căci, de obicei,

doamna Silva era foarte relaxată și veselă.

— 'Neața! E totul în regulă? întrebă Luna, îmbrățișându-și mama.

Sofia Silva păru o clipă confuză, de parcă nici nu s-ar fi așteptat să-și vadă fiica, deși era o zi obișnuită de școală.

— Luna! exclamă surprinsă doamna Silva și își scoase căștile.

Uimită, Luna se uită spre masa din bucătărie, care era goală, cu excepția unei cești de cafea.

— Unde este micul meu dejun?

Sofia Silva se uită și ea la masă, de parcă o vedea pentru prima dată.

— Micul tău dejun, repetă ea. Sigur că da... Tata trebuia să ți-l pregătească în această dimineață, dar este ocupat cu altele. Te-ai trezit din cauza gălăgiei, nu-i așa? Șoricarii au descoperit o ascunzătoare de șoareci și au luat-o razna.

Deschise fereastra și se aplecă în afară.

— George! strigă ea tare. George, vino, te rog!

Trebuie să-i pregătești Lunei micul-dejun! Să tai fructe pentru müsli, să faci ceai și un sendviș pentru școală.

Luna hotărî să se ocupe singură de micul ei dejun.

Deschise frigiderul, scoase de acolo laptele și începu să curețe un măr.

— Mama, te doare capul? întrebă ea precaută.

— Ah, Luna, izbucni ea. Mă simt îngrozitor! Nu ar fi trebuit să accept propunerea domnului Jupiter de a preda lecții de canto. Am mari emoții. Doar pentru că eu cânt bine, asta nu înseamnă că pot să și predau altora. Până la urmă, n-am deloc experiență de predare. Am căutat toată noaptea cântece și exerciții pentru începători. De-atâta agitație am și răgușit, iar când vreau să intonez ceva, cânt ca un corb.

Luna puse mărul pe masă și o luă pe mama ei în brațe.

— Mama, nu-i adevărat! Ești o profesoară extraordinară. Ai mai multă răbdare decât doamna Nisipeanu când îmi explici la matematică. Tu știi că nu prea îmi place de domnul Jupiter, dar ideea pe care a avut-o mi se pare cu adevărat grozavă. Pun pariu că deja s-a înscris jumătate de sat ca să ia lecții de canto de la tine.

Luna îi dădu mamei sale un sărut de încurajare. Sofia Silva nu păru prea convinsă.

— Este drăguț că spui asta, draga mea, spuse ea. Dar tocmai am observat cât de tare mă enervează toate: lătratul șoricarilor, tatăl tău care a uitat să-ți pregătească micul-dejun, pentru că nu este obișnuit. Cine va găti în casă de-acum? Tocmai atunci își făcu apariția în bucătărie George Silva, care auzi ultimele ei cuvinte.

— Eu voi găti, spuse el binedispus. Sunt un bucătar genial și vă voi vrăji cu arta mea! Își flutură dramatic brațele, de parcă ar fi fost un cântăreț de operă. Nu-ți face griji, iubita mea! spuse domnul Silva, apoi își luă soția în brațe și o învârti.

— Ajutooor! țipă ea. George, lasă-mă jos! Vom ameți amândoi!

Șoricarii, care intraseră în casă în urma pădurarului, începură să latre și săreau în jurul celor doi soți.

Luna chicoti. Nu-l mai văzuse pe tatăl ei atât de jucăuș. De obicei reacționa foarte serios la lucrurile

astea. Propunerea de a găti el era ceva inedit din partea lui. În orice caz, părea că noul loc de muncă al mamei avea să aducă multă distracție.

George Silva o puse jos pe soția lui.

— Am amețit, spuse ea.

Însă cel puțin o făcuse să râdă.

— Tata, vei fi tu bucătar? spuse Luna nesigură. Să știi că pot mânca zilnic clătite. Le pot face chiar eu.

Pădurarul scoase un carnețel și clătină din cap.

— Nici nu se pune problema, draga mea! Trebuie să te hrănești foarte bine, ca să faci față la școală.

Înainte ca Luna să poată protesta, tatăl ei începu să citească din caietul cu rețete.

— Ce-ați zice de niște rădăcini de igname sălbatice cu spanac și cocos? Se pot condimenta cu ardei iute și usturoi, ghimbir din belșug, cu sos de pește, sare și mărar... Pur și simplu delicios! Mai încercăm și altceva pe lângă sufleul de cartofi obișnuit sau

spaghete cu carne tocată și sos roșu. Iar ca desert, înghețată cu busuioc și fulgi de cocos.

Sofia Silva se uită uimită la soțul ei.

— George, habar n-aveam că ești un gurmand. Cu toate că mă gândeam că-ți place sufleul meu de cartofi.

Asta sună de parcă ar fi fost puțin dezamăgită.

Pădurarul vru să răspundă, dar Luna i-o luă înainte.

— Mama, iubesc sufleul tău de cartofi! Iar meniul tău, tata, sună îngrozitor. Mă rog, ce este aceea o rădăcină de igname sălbatice?

Domnul Silva puse jos caietul și se uită la fiica sa.

— Dragă mea copilă, credeam că ești interesată de tot ce crește și trăiește în natură. Rădăcinile de igname sălbatice se găsesc, de exemplu, în piețele din Nigeria. Arată ca niște trunchiuri de copac puse unele peste altele. Copiilor de-acolo le plac aceste rădăcini și le primesc gătite chiar și la școală. Ele se mai pot pregăti și asemenea cartofilor prăjiți.